

28 Ιουνίου 2020

Γερόντισσα Χαριθέα: Δεν μπορείς να κάνης τον άλλο ό,τι και όπως είσαι εσύ!

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Χαριτωμένες παραινέσεις](#)

Γερόντισσα Χαριθέα (1915-1999), Ηγουμένη Ιεράς Μονής Αγίου Ηρακλειδίου, Λευκωσία.

Συνέχεια από εδώ: <http://www.diakonima.gr/?p=500607>

Η Γερόντισσα συνήθιζε να μας θυμίζει κάτι από την Αγία Γραφή, κάθε φορά που δινόταν μια αφορμή, είτε από τις πτώσεις μας, είτε επειδή ήθελε να μας επιστήση την προσοχή. Ο σκοπός της, βέβαια, ήταν πάντοτε ο ίδιος: ο εν Χριστώ σύνδεσμος μεταξύ των μελών της Αδελφότητας.

Όταν διέκρινε ότι κινδυνεύαμε να πέσουμε στην κατάκριση, μας συμβούλευε: «Έχουμε τα φυσικά μας ιδιώματα, την δική μας αντίληψη και ας μην ξεχνούμε, ότι ο Θεός έδωσε σε άλλο πέντε τάλαντα, σε άλλο δύο και σε άλλο ένα. Αν εσύ έχης πέντε, να ξέρης ότι δεν είναι από την δύναμή σου και έτσι, με αυτό τον λογισμό, είσαι ασφαλισμένος να μην κρίνης τους άλλους.

Και εξάλλου, κάθε φορά που κρίνουμε τους αδελφούς μας, δεν τους βοηθούμε με τον τρόπο μας και, επομένως, βαδίζουμε αντίθετα από την γραμμή του Ευαγγελίου. Δεν μας αναφέρει η Γραφή, «αδελφός υπ' αδελφού βοηθούμενος ως πόλις οχυρά»; Τι βοήθεια λοιπόν, προσφέρουμε στον αδελφό μας, όταν τον κατακρίνουμε;

Ενώ, αν κάνουμε προσευχή, τον βοηθούμε και ο Θεός βλέπει την διάθεσή μας, την αγάπη και τον βοηθά περισσότερο. Και από αυτή την κατάσταση βέβαια ωφελούμαστε.

Και από αυτή την κατάσταση βέβαια ωφελούμαστε και εμείς. Οφείλουμε να καλλιεργήσουμε τα τάλαντα που πήραμε από τον Θεό και έχουμε ευθύνη για την αξιοποίησή τους. Με την κρίση και την κατάκρισή μας στα καθημερινά γεγονότα, έστω και αν φαινομενικά έχουμε δίκαιο, ο εχθρός χαίρεται.

Να μην αφήνετε τον εχθρό να χαίρεται με τις πτώσεις σας. Είμαστε άνθρωποι και θα πέφτουμε σε λάθη και αμαρτίες. Όμως να προτιμήσης να πεθάνης, παρά να αμαρτήσης. Και όταν αμαρτήσης, όταν πέσης, να βάζης αμέσως μετάνοια, «ίνα μη χαρίσηται ο εχθρός σου επί τη πτώσει σου».

Τι λέει το ψαλτήρι; «Οι εχθροί μου αγαλλιάζονται, εάν σαλευθώ».

Πριν επιχειρήσουμε ακόμη και το πιο απλό και συνηθισμένο πράγμα, να επικαλούμαστε τον Θεό και όλα να γίνονται με την αίσθηση της παρουσίας και της βοήθειάς Του. Έτσι, μέσα στο πνεύμα της αγάπης είναι αδύνατο να αναπτυχθή το πνεύμα της κατάκρισης.

Δεν μπορείς να κάνης τον άλλο ό,τι και όπως είσαι εσύ. Εξάλλου, αν το δούμε και λίγο πιο πνευματικά, εσύ τι νομίζεις ότι είσαι και κρίνεις τις αδελφές σου και, θέλεις να γίνουν όλες όπως είσαι εσύ; Πρέπει να προσπαθήσης, να προσέξης· και μεταξύ σας να μην έχετε απαίτηση από όλες τις αδελφές να έχουν την ίδια αντίληψη, την ίδια δύναμη και την ίδια διάθεση.

Τόσα μπόρεσε να βάλη μέσα στο δισσάτσιν* της, όπως μας έλεγε και ο μακαριστός Γέροντάς μας Μακάριος. Όταν τύχαινε καμιά δυσκολία, πάντα μας θύμιζε ο ευλογημένος: «Θα γεμίσουμε το δισσάτσι μας, κόρη. Θα το βάλουμε στον ώμο και θα πάμε. Δεν θα πάμε με το άλογο».

Έτσι, και εμείς να αναλογιζόμαστε τα καθημερινά μας λάθη και να παρακαλούμε τον Θεό, να μας συγχωρέση και να μας αξιώση να σταθούμε ενώπιον της δόξης Του καθαροί. Κάθε νύχτα να αναλογίζεστε, αδελφές, πώς θα σταθούμε ενώπιον του Θεού, μπροστά στις τόσες ευεργεσίες Του; «Τι ανταποδώσωμεν τω Κυρίω περί πάντων, ων ανταπέδωκεν ημίν»;

Νομίζω θα είμαστε αναπολόγητοι μπροστά στην τόση αγάπη και την ανοχή που δείχνει στις καθημερινές παρεκτροπές μας. Ελπίζουμε μόνο στο μεγάλο Του έλεος και στην άμετρή Του ευσπλαχνία και αγάπη».

* Δισάκκιν [σάκκος, δισακίδιον]

Απόσπασμα από το βιβλίο η “Μακαριστή Γερόντισσα Χαριθέα”, έκδοση Ιεράς Μονής Αγίου Ηρακλειδίου, Λευκωσία, Κύπρος.